

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Fatimskej Panny Márie Vranov nad Topľou

Ročník X./2018

Číslo 26

ANNA KOLESÁROVÁ

Narodila sa 14. júla 1928 vo Vysokej nad Uhom rodičom Jánovi a Anne, rodenej Kušnírovej. V desiatich rokoch jej zomrela mama. Žila jednoducho a skromne, pravidelne pristupovala k sviatostiam, rada sa modlievala svätý ruženec. Koncom druhej svetovej vojny sa ľudia skrývali v pivniciach. Aj ona bola s rodinou a susedmi v pivnici pod kuchyňou. Pri prehliadke domu jeden opitý ruský vojak začal na Anku naliehať, aby sa mu oddala. Ona však napriek hrozbám, že ju zastrelí, odmietla. Vytrhla sa mu z rúk a vbehla nazad do pivnice. Vojak skočil za ňou, namieril automat a zakričal: „Rozlúč sa s otcom!“ Dievča vykričlo: „Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef!“ Vtom vojak uskutočnil svoju hrozbu a vypálil dve rany. Dňa 22. novembra 1944 sa skončil mladý život dievčaťa. Kvôli neutíchajúcim bojom v dedine pohrebné obrady vykonal tamojší farár Anton Lukáč až 29. novembra 1944. Hneď po pohrebe do poznámok v Matrike zomrelých zapísal: Hostia sanctae castitatis (obeta svätej čistoty). Aj do farskej kroniky v Pavlovciach nad Uhom urobil o tom záznam. Zo zápisu vieme, že Annu pri tomto hrdinskom čine posilňoval Eucharistický Kristus, krátko predtým totiž pristúpila k sviatosti zmierenia a k svätému prijímaniu.

Vývoj politických pomerov na Slovensku neumožnil verejne sa zaoberať procesom blahorečenia Anny Kolesárovej, ale existujú vierohodné záznamy už z roku 1957 o tom, že nebohý páter Michal Potocký SJ, rodák z Vysokej nad Uhom, zhromažďoval svedkov jej života a smrti. To, čo vykonala Anna Kolesárová, je hrdinský skutok hodný obdivu. Je povzbudením a vzorom pre mládež a rodiny. Na jej náhrobnom kameni je napísané: Radšej smrť ako hriech.

(Zdroj: www.domcek.org, Marcel Stanko)

BOŽIE TELO - SVIATOK NAJSVÄTEJŠIEHO TELA A KRVI

Vo štvrtok 31. mája slávi Katolícka cirkev Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božie Telo) ako prikázaný sviatok. Pri tejto príležitosti sa na viacerých miestach konajú sväté omše spojené s týmto sviatkom.

Sviatok Najsvätejšieho Tela a Krvi je oslavou daru Eucharistie a úcty k Spasiteľovi skutočne prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo Sviatosti Oltárnej. Viera v skutočnú prítomnosť Krista vo Sviatosti Oltárnej bola v 11. a 12. storočí napádaná rozličnými heretickými výhradami, na vyvrátenie týchto bludov bol zvolaný všeobecný Štvrtý lateránsky koncil, ktorý v r. 1215 opätovne potvrdil a slávnostne vyhlásil, že Kristus je skutočne prítomný v chlebe a víne, ktoré sa premieňa na jeho Telo a Krv, keď kňaz nad nimi vysloví slová premenenia. V tejto dobe sa v niektorých kláštoroch ujal obrad pozdvihovania, ktorý sa neskôr rozšíril v celej Európe. Svätá Juliana z Liége (1192-1258), sestra a neskôr opátka kláštora Mt. Cornillon, bola hlavnou predstaviteľkou hnutia za zavedenie sviatku Božieho Tela. Pre svoje snahy získala mnohých kňazov i biskupa Roberta de Thouroute, ktorý v roku 1246 dal súhlas na slávenie tohto sviatku v diecéze Liége. Jedným z arcidiakonov v katedrále v Liége bol aj Jacques Panteleon, ktorý sa stal v r. 1261 pápežom Urbanom IV. Ten encyklikou Transiturus de hoc mundo v roku 1264 rozšíril slávenie tohto sviatku na celú Cirkev. Omšové texty a hymnické piesne pre liturgiu hodín zložil sv. Tomáš Akvinský (1225-1274). Sviatok znova potvrdil Klement V. na koncile

vo Vienne (1311-1312). Spočiatku sa slávnosť konávala len v chrámoch. Pápež Ján XXII. upravil slávenie sviatku tak, aby sa slávnosť konala so slávnostným sprievodom, pri ktorom sa má niesť ulicami Sviatosť Oltárna.

Popri sviatku Božieho Tela sa od 17. storočia slávil aj sviatok Predrahej krvi. Pius IX. v roku 1849 rozšíril tento sviatok na celú Cirkev a ustanovil, aby sa svätiteľ na prvú nedeľu mesiaca júla. V roku 1914 Pius X. zmenil jeho slávenie na 1. júla. Posledná reforma liturgického kalendára spojila oba sviatky a zaviedla spoločné slávenie Božieho Tela a Krvi na štvrtok po sviatku Najsvätejšej Trojice, alebo v nasledujúcu nedeľu.

Tradícia procesií sprevádza jeden z najväčších cirkevných sviatkov, ľudovo nazývaný Božie Telo, odpradáva. Tajomstvo Ježišovho Tela a Krvi, na ktoré sa pri každej omši premieňa chlieb a víno, veriaci v procesii na čele s kňazom symbolicky oznamujú svetu nosením monštrancie s kúskom premeneného chleba ulicami dedín a miest. Postupne sa zastavujú pri štyroch oltároch, symbolizujúcich štyri svetové strany. Sprievod tak naznačuje Božiu ochotu a ústretovosť aj voči tým, čo ho nepoznajú. „Oltáriky“ vytvoria rodiny zo zelene, kvetov a domácich devocionálií (predmety, ktoré sa používajú na prehĺbenie nábožnosti: obrázky, krížiky, ruženec, medailóny a podobne) pred svojimi domami. Na týchto miestach sa koná bohoslužba, verejná poklona a udelenie požehnanie Eucharistiou. Deti na znak svojej úcty a lásky k Bohu rozsypávajú na cestu lupene kvetov a veriaci zhromaždení v procesii spievajú náboženské piesne.

Svoju vieru prejavujeme nielen v chráme, ale i vonku pred celým svetom cirkevnými

sprievodmi, čiže procesiami. Procesie sú náboženské pochody, ktorými veriaci jednomyseľne prosia Boha o milosť a zmilovanie, alebo verejne vzdávajú vďaka, alebo navonok preukazujú vnútornú úctu, chválu a oslavu Boha. Už slovo procesia (z lat. procedere) – ísť, putovať, označuje zmysel sprievodu, tj. túžobné hľadanie

pomoci Božej, vytrvalosť modlitby popri telesnej únave chodenia, ako aj jednomyseľnú modlitbu všetkých zhromaždených. Pôvod procesií nachádzame v Starom i Novom zákone. V rannej Cirkvi boli procesie natoľko vo zvyku, že tvorili súčasť bohoslužieb.

Zdroj: www.tkkbs.sk

ANKA KOLESÁROVÁ

(4. časť)

Malá Anka robila rodičom radosť. Bola zdravá, hravá a zvedavá na celý svet. Otec ju mal nesmierne rád. Keď sa vracal z poľa domov, často mu bežala oproti a on ju vydvihol do výšky a vo vzduchu ju zatočil ako svoju princeznú. Ani objatiami nešetril, hoci iniciatívny veľmi nebol. Báł sa, že ju rozmazná, čo sa pri najmladšom dieťati ľahko mohlo stať. Ale Anka vedela prejavíť svoju lásku s čistou detskou nevinnosťou. Kým otec čakal na večeru, sadla si mu na kolená a prosíkala, aby ju pohojdal na koničku. A keď otec videl, ako sa dieťa teší z veselej básničky a nezbedného koňa, sám sa dal vtiahnuť do šantenia. Nakoniec ho Anka spontánne objala najsilnejšie, ako len detskými rúčkami vedela a v tlačila na to slnkom opálené líce úprimný bozk. „Tatinko, vy ste ten najlepší tatko na svete,“ zalichotila mu presne tak, ako to potreboval počuť. Po celodennej drine na poli bolo také uznanie ako vyhratá prvá cena.

Anna Kolesárová mu odrezala dva hrubé krajce chleba, k tomu mu podala kúsok z

domácej slaninky a popriala mu dobrú chuť. Potom si k nemu prisadla a po chvíli spustila to, nad čím takmer celý deň rozmýšľala: „Janko, bola tu Marta Kicáková. Chcela sa dohodnúť ohľadne koláčov aj hostí na svadbu. Či by sme tu nemohli piecť, lebo ona má nedobrá pec, ledva jej chlieb upečie.“ „No, a?“ pozrel na manželku Ján Kolesár Hruška, akoby sa ho to netýkalo. „No, povedala som, že s tým rátam, pravdaže.“ Len som chcela vedieť, či sme na nikoho z tvojej strany nezabudli,“ vysvetľovala mu, čo vlastne potrebuje. Anna mala zapísaných sto hostí. „Stovka, no, to môže byť. Zväčša to tak býva, že tých dvesto – tristo hostí je z oboch strán,“ povedal Ján Kolesár. Jeho najstaršia dcéra a neter zároveň, Meri bude mať o pár týždňov sedemnást rokov. Pred pol rokom, tesne pred začiatkom Adventu, ich Michal Kicák požiadal o zvolenie, aby sa s ňou mohol oženiť. Michal bol od Meri asi o desať rokov starší. Bol to rozumný a rozhladený muž, ktorý vedel, čo v živote chce. Jeho rodičia boli tiež pracovití a milí ľudia. Keď sa mladučká budúca nevesta dozvedela, že rodičia so sobášom súhlasia, žiarila šťastím. Milovala Michala najviac na svete a

nevedela si predstaviť život bez neho. Tešila sa, ako budú spolu bývať a mať kopu detí. Tešila sa, že spolu zostarnú a budú sedávať družne na priedomí. A najviac sa tešila, ako si oblečie krásne biele šaty a v kostole mu pred všetkými sľúbi vernosť a lásku až do smrti.

Na Vianoce sa mladí zasnúbili a v máji bola svadba. Meri mala na sebe jednoduchú bielu sukňu do polovice lýtok a lesklú blúzku zapnutú drobnými gombíkmi až ku krku. Na hlave mala do polkruhu z oboch strán prichytenú kvetinovú čelenku, z ktorej bol spustený priesvitný závoj. Dlhé šaty si, žiaľ, nemohla dovoliť. Posledné tri roky nebolo peňazí nazvyš. Nikto sa doma nestážoval, veď jedla bolo na gazdovstve dosť, ale to, čo vypestovali a dochovali, sa už nedalo tak výhodne predať ako kedysi. Za málo peňazí málo muziky. Vo svete vládla hospodárska kríza a výkupné ceny potravín šli prudko dolu. Ľudia boli bez práce, a teda bez mzdy. Mnohí trpeli hladom, chorobami, zúfalstvom. Ich chvála Bohu, živila pôda. A Meri vyzerala spokojná. Ku šťastiu jej nič viac nechýbalo, len to obojstranné „áno“. Jej nevinný zjav oživovali dlhé tmavé vlasy zopnuté vzadu pod závojom, sivohnedé oči žiariace netrpezlivým očakávaním a úprimný nesmelý úsmev. Anka sa na ňu nevedela vynadávať.

„Mamička, aj ja raz budem taká princezná! Vezmem si tatinka za muža!“ oznámilo malé dieťa matke svoje tajné túžby a plány potom, ako vyšli z kostola. Mama sa na ňu chápavo usmiala: „Zlatičko, tatka si už nemôžeš zobrať, toho som si ja zobrala.“ „Aha, a tak sa koho sa vydám ja? Tatinko je najlepším!“ úprimne sa čudovala Anka. „Len sa neboj, to Pán Boh zariadi,“ povzbudila ju mama k odovzdanosti Bohu. Anka bola zo svadby svojej sestry nadšená.

Celú svadobnú hostinu sa tmolila okolo nej. Páčil sa jej aj ženích Michal Kicák. Bol najväčší fešák zo všetkých. Ani nie pre ten tmavosivý oblek a bielu košefu, ale oveľa viac pre ten nadšený úsmev a nedočkavý pohľad. Díval sa na Meri ako na kráľovnú, priam ju hltal očami. Anka vnímala práve toto puto, krásu ich čistého vzťahu a akési nedefinovateľné iskry ich vzájomnej príťažlivosti. Nevedela to pochopiť ani opísať, ale vo svojej detskej duši sa tešila z toľkej krásy.

Po svadbe sa život u Kolesárovcov vrátil takmer do normálnych koľají. Len jedna vec sa zmenila: Meri sa odsťahovala ku Kicákovcom asi o pätnásť domov nižšie smerom na Pavlovce. Anke bolo za sestrou trochu smutno, aj mame chýbala pomocná ruka ženy, ale aj tak sa vídali takmer každý deň. Raz zašla na návštevu Anka, inokedy prišli mladí k rodičom. Na jeseň, v jednu nedeľu zavítali zase, vraj porozprávať novoty. Prvá z nich bola najväčším, aj keď očakávaným prekvapením: „Čakáme dieťaťko,“ Meri sa začervenala a Michal si ju tuhšie privinul. Ján Kolesár potriasol zaťovi rukou: „Blahoželám detičky moje! Takže budem dedo.“ Anna Kolesárová si prisadla bližšie k dcére a spýtala sa: „A kedy sa asi narodí?“ „Na jar, niekedy v marci,“ odpovedala dcéra. Keď Anke došlo, čo sa deje, pribehla k sestre a hneď chcela vidieť, kde je to bábätko schované. Priložila si hlavu k brušku a začala sa mu prihovárať: „Hej, maličký, ja sa budem s tebou hrať.“ Jedenásťročný brat, ktorý bol doteraz ticho, sa rozchichotal: „Veď kým sa naučí chodiť, ty už pôjdeš do školy, a kým bude taký ako ty, už sa ti hrať nebude chcieť.“ Potom sa Miško obrátil na Meri a spýtal sa: „A ako sa bude volať? Po mne, po otcovi, či po dedovi?“ Žartovne nadvihol obočie, nečakajúc na odpoveď, lebo všetci zaradom

boli Michalovia. „No, ešte sme nad tým nerozmýšľali. A možno bude z neho aj Jožko, po dedovi Kicákovi,“ odpovedala mu akoby natruc staršia sestra, hľadajúc očami potvrdenie u manžela.

„A keď sa narodí dievčatko, bude určite Mariška,“ zakončil filozofovanie budúci otec. Anka sa tešila na prírastok do rodiny. Sledovala ako Meri rastie bruško, ako bábätko vo vnútri kope a vyvádza. Obdivovala svoju sestru. Videla jej únavu, ale aj hlbokú obetavosť nastávajúcej matky. Zachytila aj citlivé rozhovory o tom, ako chcú s Michalom stavať dom a ako Michal uvažuje, že by odišiel načas do Ameriky, zarobiť. V posledných rokoch sa mnohí vysťahovali, hospodárska kríza ich vyhnala z domu. Meri však o tom nechcela ani počuť. Síce sa tam sama narodila, ale vlastná skúsenosť a predovšetkým skúsenosť jej mamy jej hneď narobili vrásky na čele. Nepustila by ho do cudzieho sveta! Radšej sa uskromnia, ale ostanú doma.

Po hojnom lete a bohatej jeseni nadišla zima. Anna Kolesárová pozývala k sebe kamarátky a susedky na páračky a priadky. Každý rok tak zvykli robievať. Ženy a dievčence sa schádzali v jednom dome, rozložili našklbané pierka z domácej hydiny, a potom hodiny a hodiny oddeľovali perie od kostrnky. Malé pierka len predrapili a nechali s kostrnkou, aby vankúš pekne stál. Anne toho roku nebolo treba veľa, chcela len pripraviť na perinku pre vnúčatko. Meri už dostala plnú výbavu na svadbu – dve periny a dva vankúše. Pre najmladšiu Anku bude chystať postupne v ďalšie roky, veď má ešte len päť.....

Ak sa vám toto „dielko“ autorky Magdalény Rusiňákovej dobre čítalo a chceli by ste sa o živote Anky Kolesárovej dozvedieť viac, kniha bude v predaji v nedeľu na oboch sv. omšiach.

Zdroj: Magdaléna Rušňáková: Anka Kolesárová (spracovala Anna Sabolová ml.)

1. čítanie: Dt 4, 32-34. 39-40

Ž: 33, 4-5. 6+9. 18-19. 20+22

Refrén: Blažený ľud, ktorý patrí Pánovi.

2. čítanie: Rim 8, 14-17

Evanjelium: Mt 28, 16-20

Krátke zamyslenie na evanjelium:

Boh nie je osamelý vlk, ani samotársky opustený blúznivec, ktorý by sa doprosoval trocha lásky, či sa dokonca z nedostatku lásky mstil. Boh žije intenzívnym vnútorným životom postaveným na láske Otca k Synovi a Syna k Otcovi. Touto zdieľanou láskou je Duch Svätý. Boh tak nie je ani smutný, ani opustený, ale šťastný a plný života. A z toho vnútorného zdroja pramení túžba dávať život ďalej. Tento zdroj vzájomnej lásky Otca a Syna motivuje Boha ku stvoreniu človeka i k jeho záchrane. Sme dnes zakúsiť aspoň zlomok neba, teda vzťahu milujúcich božských osôb.

(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 4. týždeň žaltára.

Prešovský kraj uzavrel dohodu o spolupráci pri príprave P18 v Prešove

Prešov 22. mája (TK KBS) Dohodu o spolupráci uzavrel dnes Prešovský samosprávny kraj a Rada pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska (KBS). Dohodli sa, že budú aktívne spolupracovať pri príprave a realizácii Národného stretnutia mládeže P18, ktoré sa uskutoční od 26. do 29. júla 2018 v Prešove. Dokument o spolupráci podpísali prešovský župan Milan Majerský a predseda Rady pre mládež a univerzity KBS Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup. Novinárom ho predstavili po jeho podpísaní.

"Veľmi sa teším z podpisu dohody o spolupráci," povedal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis.

"Som nesmierne rád, že sme podpísali dohodu. Tím P18 ma osobne navštívil krátko po tom, ako som bol zvolený do funkcie. Už vtedy som deklaroval záujem podieľať sa na prípravách. Som rád, že túžba sa stala skutočnosťou," uviedol predseda Prešovského samosprávneho kraja Milan Majerský, ktorý sa osobne zúčastnil aj na predošlom Národnom stretnutí mládeže P15 v Poprade v roku 2015.

Vedenie kraja sa v dohode zaviazalo vyčleniť hlavného koordinátora – zodpovedného za komunikáciu s Radou a pomôcť s technickým zabezpečením stretnutia. Krajská samospráva má poskytnúť vopred dohodnuté objekty a nehnuteľnosti a pomôcť Rade pri hľadaní ubytovacích kapacít v meste Prešov a jeho blízkom okolí pre slovenských pútnikov, ktorí sa zúčastnia na programe a pre hlavných hostí.

Rada pre mládež a univerzity KBS sa zaviazala aktívne spolupracovať s jednotlivými zložkami kraja, organizáciami a inštitúciami, ktoré v rámci kraja prejavia záujem o spoluprácu pri realizácii podujatia. Podobne ako kraj, aj Rada vyčlení hlavného koordinátora na prípravu P18. Oficiálnym koordinátorom príprav za Radu je Ondrej Chrvála.

Národné stretnutie mládeže v podobných rozmeroch sa koná po tretí raz. Podobné podujatie celonárodného formátu sa konalo v roku 2013 v Ružomberku a v roku 2015 v Poprade. Organizuje ho Katolícka cirkev na Slovensku. Konferencia biskupov Slovenska poverila jej Radu pre mládež a univerzity KBS, ktorá si vytvorila centrálny tím.

Národné stretnutie mládeže P18 v Prešove bude podobne, ako dve predošlé podujatia (R13 v Ružomberku - 2013, P15 v Poprade - 2015), programovo späté so Svetovými dňami mládeže (SDM). Za ich myšlienkou stojí dnes už svätý Ján Pavol II., ktorý osobne zavítal do Prešova v rámci svojej druhej apoštolskej návštevy Slovenska a prvej v samostatnej republike 2. júla 1995.

Hlavným mottom P18 je myšlienka „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha“ s podtitulom: Odvaha žiť v prítomnosti. Z toho vznikol Odvážny rok, špeciálna duchovná príprava, ktorá vyvrcholí na P18 v Prešove. V týchto dňoch prebieha prihlasovanie. Využilo ju už vyše 3 000 ľudí.

(dodala Anna Sabolová ml.)

Zdroj: www.tkkbs.sk

Farské oznamy

V ČASE OD **28.05.2018** DO **03.06.2018**

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **3.6.-9.6.** vedie modlitby pred sv. omšami p. **Mária Dobranská.**

Eucharistický sprievod: Vo štvrtok na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi bude, ak počasie dovoľí, eucharistický sprievod spolu s gréckokatolíckmi po sv. omši o **18⁰⁰**. Prosím prvoprijímajúce deti, aby si priniesli lupienky kvetov a slávnostne oblečené ich budú sypať pred Oltárnou sviatosťou. Veriaci, ktorý sa zúčastní na recitovaní (speve) hymnu *Ctime túto Sviatosť slávnnu*, môže získať za zvyčajných podmienok úplné odpustky.

Prvý piatok: V piatok dopoludnia navštívim chorých podľa rozpisu z minulého mesiaca. Prípadné zmeny nahláste do štvrtka v sakristii.

Popoludnie pre deti: V sobotu **2.6.** o **13³⁰** pripravujeme na farskom dvore popoludnie zábavy pre deti. Prineste si niečo aj na opekanie.

Diakonská vysviacka: Záujemcovia o účasť na tejto slávnosti v Košiciach, keď bude **15.6.** o **10⁰⁰**. v Dóme sv. Alžbety vysvätený aj **Martin Miškuf**, sa môžu zapisovať v sakristii. Miest v autobuse je 49, poplatok 5 €.

Medžugorie: K dispozícii je aj augustový termín púte do Medžugoria s pobytom pri mori cestou tam i späť: **19.8. - 25.8.**, cena 210€, v cene je cestovné, ubytovanie, polpenzia, poistenie. Nahlásiť sa môžete u o. Marcela.

„SILA DALITSKÝCH ŽIEN“ je iniciatíva pápežskej nadácie ACN Slovensko - Pomoc trpiacej Cirkvi, ktorá upozorňuje na diskrimináciu indických kresťanov, inšpiruje Slovákov k prehĺbeniu vlastnej viery a k pomoci. Informácie na www.pomoctrpiacim.sk a v bezplatnom časopise ACN (na stolíku pri východe z kostola).

Odpust v Nižnom Hrušove: Sme pozvaní na odpustovú slávnosť spojenú so 100. výročím postavenia a požehnania farského kostola Najsvätejšieho tela a krvi Pána v Nižnom Hrušove. V **nedeľu 3. júna** bude pri tejto príležitosti slávnostnú sv. omšu o **10³⁰** celebroyvať **Mons. Marek Forgáč**, pomocný košický biskup. Ďalší program je na výveske.

Púť zdravotníkov: V mene otca biskupa Rusnáka si Vás dovoľujeme pozvať na tretí ročník Celoslovenskej púte zdravotníkov, ktorá sa uskutoční v Šaštíne v dňoch **9.-10. júna 2018.** Program je na výveske.

Rozpis lektorov:

Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi: 16.00 hod. - r. Bačíkova; 18.00 hod. - P. Tóth, R. Čelková;
9. nedeľa v Cezročnom období: 08.00 hod. - p. Uhlíková, p. Grominová; 10.00 hod. p. Repčinová, P. Fincický.

Predmanželské ohlášky:

Ing. Milan DOBRANSKÝ, syn Milana a Evy rod. Hricovej, bývajúci v Rudlove a ***Jana ŠIMČÁKOVÁ***, dcéra Jána a Anny rod. Bankovičovej, bývajúca v Čemernom, ohlasujú sa **2. krát.**

PONDELOK	28.05.2018	Sv. spoveď: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ + Miroslav Poklona Sv. olt.: 19 ¹⁵
UTOROK	29.05.2018	Sv. omša (JaA): 6 ³⁰ ZBP Eva s rodinou; ZBP Adriana, Zuzana, Viliam, Ružena
STREDA	30.05.2018 <i>Spomienka na bl. Sestru Zdenku</i>	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ + Mária, Michal, Júlia, (detská) Ján, Mária, Michal
ŠTVRTOK	31.05.2018 <i>Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (slávnosť) – prikázaný sviatok</i>	Sv. omša: 16 ⁰⁰ + Pavol Gazda Sv. omša: 18 ⁰⁰ za farnosť
PIATOK	01.06.2018 <i>Sv. Justína, mučeníka (spomienka) Prvý piatok v mesiaci</i>	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ za ctiteľov BSJ a členov Ružencového bratstva
SOBOTA	02.06.2018 <i>Prvá sobota v mesiaci</i>	Fatimská sobota: 7 ⁰⁰ Sv. omša: 8 ⁰⁰ za duše v očistci Sv. omša (JaA): 18 ³⁰ + Jolana (nedožítých 90 rokov)
NEDEĽA	03.06.2018 9. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša: 8 ⁰⁰ za farnosť Sv. omša: 10 ⁰⁰ ZBP Helena (70 rokov) Sv. ruženec: 14 ³⁰ + výmena tajomstiev

“To, čo je najbližšie, najľahšie prehladáme.” (Tomáš Halík)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.